

تأثیر کاربرد هیومیک اسید و ورمی کمپوست بر اسانس و رنگیزه‌های فتوسنتزی گیاه شمعدانی عطری

فاطمه ناصحی^۱، لیلا حکیمی^{۲*}

^۱ گروه باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساوه، ساوه

^۲ گروه باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساوه، ساوه

* نویسنده مسئول: hakimi_l@yahoo.com

چکیده

مدیریت مصرف کود یک عامل مهم در موفقیت کشت گیاهان می‌باشد و در این بین شناسایی کودهای بیولوژیک سازگار با طبیعت و مناسب برای رشد و نمو گیاهان می‌تواند اثرات مطلوبی بر شاخص‌های کمی و کیفی محصول داشته باشد. به منظور بررسی اثر کاربرد ورمی کمپوست و هیومیک اسید بر برخی صفات کمی و کیفی شمعدانی عطری (*Pelargonium graveolens* L.) آزمایشی به صورت فاکتوریل دو عاملی در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار انجام پذیرفت. فاکتورها شامل کاربرد ورمی کمپوست در سه سطح (صفر، ۲۰ و ۳۰ درصد حجمی) و هیومیک اسید در چهار سطح (شاهد، ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ میلی گرم در لیتر) بودند. نتایج نشان داد کاربرد ورمی کمپوست در مقایسه با عدم مصرف آن به طور معنی داری باعث بهبود صفات گردید. ورمی کمپوست در سطح ۲۰ درصد منجر به حصول بیشترین درصد اسانس گردید. بیشترین مقدار رنگدانه‌های گیاهی (کلروفیل و کاروتنوئید) و عملکرد اسانس از تیمار ۳۰ درصد حجمی ورمی کمپوست به دست آمد. کاربرد هیومیک اسید به میزان ۵۰۰ میلی گرم در لیتر بیشترین تأثیر را در مقایسه با سایر سطوح بر صفات اندازه‌گیری شده داشت. از آنجاکه کاربرد ۳۰ درصد حجمی ورمی کمپوست منجر به حصول بالاترین عملکرد اسانس گردید، لذا به منظور استحصال بیشترین میزان اسانس تیمار تلفیقی ۳۰ درصد حجمی ورمی کمپوست × ۵۰۰ میلی گرم در لیتر هیومیک اسید توصیه می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: ورمی کمپوست، هیومیک اسید، شمعدانی عطری، عملکرد اسانس.

مقدمه

امروزه با توجه به مشکلاتی که مصرف بی‌رویه کودهای شیمیایی در مزارع و خاک‌ها بوجود آورده است، استفاده از منابع بیولوژیک کودی در کشاورزی بیش از پیش مطرح است. هدف از مصرف کودهای زیستی، تقویت حاصلخیزی و باروری خاک و تأمین نیازهای غذایی سالم و غنی‌تر، برداشت بیشتر به دور از آلوده سازی زیست‌بوم است. ورمی کمپوست سبب افزایش ظرفیت نگهداری آب، تأمین عناصر غذایی و تولید هورمون‌های گیاهی می‌شود که اثر اصلاحی بر جوانه‌زنی بذر دارد و می‌تواند اثر مثبتی بر رشد گیاهان زینتی نیز داشته باشد (Tomati et al., 1998). اسید هیومیک از طریق ریشه‌ها و برگ سبب افزایش رشد گیاه، بیوماس گیاهی و نفوذپذیری بافت‌های گیاهی می‌شود (Chen and Aviad, 1990). اسید هیومیک با قرار دادن آب و مواد غذایی بیشتر و مناسب‌تر در اختیار گیاه می‌تواند ساخت کلروفیل‌های a و b و کاروتنوئیدها را افزایش دهد و انتقال مواد فتوسنتزی را تسهیل نماید (Delphine et al., 2005). یکی از عوامل اصلی تعیین‌کننده در بررسی صفات کمی و کیفی گیاهان تأمین عناصر غذایی مورد نیاز گیاه است، تیمارهای کود آلی با تأمین تدریجی عناصر غذایی این عمل را به‌خوبی انجام داده و منجر به افزایش آن می‌شود (Roy and Singh, 2006). از آنجا که شمعدانی عطری (*Pelargonium graveolens* L.) گیاهی است که کاربرد آن در

صنعت تولید گیاهان دارویی و آرایشی رو به افزایش است، لذا این تحقیق با تأکید بر تعیین بهترین سطح مصرف کودهای زیستی و آلی در افزایش صفات کمی و کیفی گیاه شمعدانی عطری انجام شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۹۴ در مرکز تحقیقاتی استان اصفهان- شهرستان کاشان با مختصات جغرافیایی ۳۳ درجه و ۳۰ دقیقه عرض شمالی و ۵۰ درجه و ۵۰ دقیقه طول شرقی با ارتفاع ۹۷۰ متر از سطح دریا و در خاکی با بافت شنی لومی اجرا گردید. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام شد. تیمار هیومیک اسید در چهار سطح شامل: عدم مصرف (شاهد)، ۵۰۰ میلی گرم در لیتر، ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر و ۲۰۰۰ میلی گرم در لیتر و تیمار ورمی کمپوست در سه سطح شامل: عدم مصرف (شاهد)، مصرف ۲۰ درصد حجمی و مصرف ۳۰ درصد حجمی بود که قبل از کشت گیاهان در گلدان اعمال شد. ورمی کمپوست از شرکت Omnia کشور ایتالیا و اسید هیومیک نیز با عنوان هیومیکس پودر آمریکایی (Humax-95WCG-USA) تهیه شد که حاوی ۸۰ درصد اسید هیومیک و ۱۵ درصد اسید فولیک و ۱۲ درصد اکسید پتاسیم بود. صفات مورد بررسی، پنج ماه بعد از انتقال نشاء ارزیابی شدند.

آنالیز رنگدانه‌های کلروفیلی و کاروتنوئیدی به روش (Arnon 1967) انجام پذیرفت. برای این منظور، قطعاتی از برگ‌های جوان هم سن انتخاب شده و با کمک استون ۸۰ درصد در داخل هاون چینی کاملاً پودر شدند. عصاره‌ی تهیه شده با کاغذ صافی واتمن شماره ۲ صاف گردید. هاون، کیف و باقیمانده مواد گیاهی روی کاغذ صافی دوباره با استون ۸۰ درصد شسته شد و حجم نهایی صاف شده یادداشت گردید. از دستگاه اسپکتروفتومتر برای اندازه‌گیری میزان جذب نمونه‌ها استفاده شد. ابتدا دستگاه با استون ۸۰ درصد صفر شده و سپس میزان جذب عصاره استخراج شده در طول موج‌های ۶۴۵ نانومتر، ۶۶۳ نانومتر، ۴۸۰ نانومتر و ۵۱۰ نانومتر قرائت شد. درصد اسانس توسط دستگاه کلونجر اندازه‌گیری گردید در این روش پس از خشک شدن کامل نمونه‌ها، برگ‌ها به همراه سرشاخه‌های گلدار هر نمونه، به‌طور جداگانه توسط آسیاب برقی کوچک به ذرات ریز تبدیل شده و به‌منظور استخراج اسانس گیاه به روش تقطیر با آب، ۱۳ گرم از ماده گیاهی پودر شده را به همراه ۳۰۰ میلی لیتر آب مقطر در یک بالن ۱ لیتری دستگاه اسانس‌گیری (کلونجر) قرار داده و تا مرحله جوش حرارت داده شد. بخار آب همراه اسانس پس از سرد شدن توسط مبرد و به‌صورت قطرات مخلوط از آب و اسانس در یک لوله جمع‌آوری شد و چون اسانس سبک‌تر از آب است در بالا جمع شده و با دو فازی که تشکیل شد به‌آسانی قابل جداسازی بود (Khan et al., 1992). عملکرد اسانس از ضرب وزن خشک بوته در درصد اسانس حاصل گردید. پس از تجزیه داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS، میانگین‌ها با آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد مقایسه شدند.

نتایج و بحث

- کاروتنوئید

اثر کاربرد ورمی کمپوست و هیومیک اسید و اثر متقابل ورمی کمپوست × هیومیک اسید بر محتوی کاروتنوئید در سطح یک درصد معنی‌دار بود ($P \leq 0.05$) (جدول ۱). بیشترین و کمترین مقدار کاروتنوئید به ترتیب در ورمی کمپوست ۳۰ درصد حجمی و تیمار شاهد بود. هیومیک اسید ۲۰۰۰ میلی گرم در لیتر بیشترین کاروتنوئید را داشت، درحالی‌که کمترین مقدار آن متعلق به تیمار شاهد بود. بیشترین میزان کاروتنوئید مربوط به تیمار ۳۰ درصد حجمی ورمی کمپوست × ۲۰۰۰ میلی گرم در لیتر هیومیک اسید (۱/۲۴ میلی گرم در گرم وزن تر) بود.

- کلروفیل a+b

اثر کاربرد ورمی کمپوست و هیومیک اسید و اثر متقابل ورمی کمپوست × هیومیک اسید بر میزان کلروفیل a+b در معنی‌دار بود ($P \leq 0.05$) (جدول ۱). ۳۰ درصد حجمی ورمی کمپوست بیشترین کلروفیل a+b (۱/۸۷ میلی گرم بر گرم

وزن تر) را سبب شد. کاربرد هیومیک اسید به میزان ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر بیشترین کلروفیل a+b (۱/۴۷ میلی‌گرم در گرم وزن تر) را سبب شد. کمترین مقدار کلروفیل a+b متعلق به تیمار شاهد (۰/۹۸ میلی‌گرم در گرم وزن تر) بود. اثر متقابل ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر هیومیک اسید و ۳۰ درصد حجمی ورمی کمپوست (۲/۰۹ میلی‌گرم در گرم وزن تر) منجر به حصول بیشترین میزان کلروفیل a+b گردید. کمترین کلروفیل a+b نیز از تیمار شاهد ورمی کمپوست و هیومیک اسید (۰/۵۴ میلی‌گرم در گرم وزن تر) به دست آمد. ورمی کمپوست بیش‌تر از هیومیک اسید بر افزایش میزان کلروفیل تأثیر داشت. در این بررسی با افزایش غلظت هیومیک اسید به بیش از ۵۰۰ میلی‌گرم میزان کلروفیل به‌طور معنی‌داری کاهش یافت. به نظر می‌رسد کاهش غلظت کلروفیل به دلیل تأثیر منفی کاربرد بیش از حد کود و شور شدن شرایط خاک و در نتیجه تجزیه کلروفیل باشد. مواد هیومیک در فرآیندهای بیولوژیک مانند فتوسنتز و کلروفیل کل مؤثرند. در واقع، مواد هیومیک با افزایش جذب مواد غذایی، از جمله نیتروژن، منجر به افزایش کلروفیل و فتوسنتز گیاه شده و از این طریق رشد را افزایش می‌دهند (Khayyat et al., 2007).

کاربرد هیومیک اسید منجر به افزایش محتوای کلروفیل در گیاهان می‌گردد و از این طریق بر افزایش شاخص‌های رشد تأثیر معنی‌داری دارد (Rajpar et al., 2011). (Fatemi and Bahamni (2011). گزارش دادند که کاربرد اسید هیومیک تأثیر معنی‌داری بر مقدار کلروفیل گیاه ریحان نداشت. به گزارش Alahverdizadeh and Nazari-deljo (2014) میزان کلروفیل کل در تیمارهای حاوی هیومیک اسید بیشتر از تیمار شاهد بود.

درصد و عملکرد اسانس

نتایج نشان داد اثر کاربرد ورمی کمپوست و هیومیک اسید و اثر متقابل ورمی کمپوست × هیومیک اسید بر درصد و عملکرد اسانس معنی‌دار بود ($P \leq 0.05$) (جدول ۱). اثر متقابل ورمی کمپوست و هیومیک اسید نشان داد که کاربرد ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر هیومیک اسید × ۲۰ درصد حجمی ورمی کمپوست (۲/۰۷ درصد) بیشترین درصد اسانس را داشت. (Sadelji et al., 2013). گزارش دادند که کاربرد ورمی کمپوست منجر به افزایش معنی‌دار درصد اسانس در گیاه دارویی زنیان شد. از آنجایی که اسانس‌ها ترکیب‌هایی ترپنوئیدی بوده و واحدهای سازنده آن‌ها (ایزوپرنوئیدها) مانند ایزوپنتیل پیروفسفات (IPP) و دی متیل الیل پیروفسفات (DMAPP) نیاز مبرم به NADPH و ATP دارند و حضور عناصری نظیر نیتروژن و فسفر برای تشکیل ترکیب‌های اخیر ضروری می‌باشد، از این‌رو افزایش ورمی کمپوست و هیومیک اسید از طریق فراهمی جذب بیشتر فسفر و نیتروژن می‌تواند موجب افزایش میزان اسانس گل شود (قاضی مناس و همکاران، ۱۳۹۲). کاربرد ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر هیومیک اسید × ۳۰ درصد حجمی ورمی کمپوست (۰/۶۱ گرم در بوته) بیشترین عملکرد اسانس را داشت. کمترین عملکرد اسانس نیز از تیمار شاهد ورمی کمپوست × شاهد هیومیک اسید (۰/۰۹ گرم در بوته) به دست آمد. افزایش عملکرد اسانس بادرشبو با کاربرد ورمی کمپوست، بیوفسفات و ازتوباکتر گزارش شده است (Mafakheri et al., 2011). حضور هیومیک اسید و ورمی کمپوست می‌تواند سبب بهبود فعالیت باکتری‌ها و میکروارگانیسم‌ها شود و شرایط لازم برای حلالیت فسفر را فراهم آورد و متعاقب آن دسترسی گیاه به فسفر را افزایش دهد و بنابراین هیومیک اسید و ورمی کمپوست می‌توانند منجر به بهبود بیشتر میزان اسانس گردند (Gazimonas et al., 2013).

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس صفات فیزیولوژیک شمعدانی عطری در پاسخ به مصرف هیومیک اسید و ورمی کمپوست

درجه آزادی	کلروفیل a+b	محتوای کارتنوئید	درصد اسانس	عملکرد اسانس
۲	۴/۷۲ **	۱/۳۱ **	۰/۶۹ **	۰/۱۲ **
۳	۰/۴۱ **	۰/۴۰۵ **	۰/۷۰ **	۰/۱۴ **
۶	۰/۰۶ **	۰/۳۶۵ **	۰/۰۰۱ **	۰/۰۰۷ **
۲۴	۰/۰۰۵	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲	۰/۰۰۰۱
ضریب تغییرات	۵/۹۹	۷/۷۹	۳/۰۵	۴/۶۸

جدول ۲-مقایسه میانگین صفات مرفولوژیک شمعدانی عطری در تغذیه با هیومیک اسید و ورمی کمپوست

تیمار	کلروفیل a+b (میلی گرم بر گرم وزن تر)	کاروتنوئید (میلی گرم بر گرم وزن تر)	درصد اسانس	عملکرد اسانس (گرم در بوته)
هیومیک اسید (میلی گرم در لیتر)				
عدم مصرف (شاهد)	۰/۹۸ ^d	۰/۰۵ ^c	۱/۵۱ ^c	۰/۱۸ ^c
۵۰۰ میلی گرم در لیتر	۱/۴۷ ^a	۰/۰۵ ^c	۱/۸۰ ^a	۰/۴۷ ^a
۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر	۱/۲۳ ^b	۰/۳۸ ^b	۱/۶۳ ^b	۰/۳۴ ^b
۲۰۰۰ میلی گرم در لیتر	۱/۰۷ ^c	۰/۴۵ ^a	۱/۱۴ ^d	۰/۲۲ ^c
ورمی کمپوست				
عدم مصرف (شاهد)	۰/۶۳ ^c	۰/۰۳ ^b	۱/۳۱ ^c	۰/۱۸ ^c
۲۰ درصد حجمی	۱/۰۶ ^b	۰/۰۶ ^b	۱/۷۸ ^a	۰/۳۳ ^b
۳۰ درصد حجمی	۱/۸۷ ^a	۰/۶۲ ^a	۱/۴۷ ^b	۰/۳۸ ^a

منابع

- Alahverdizadeh, A. and Nazari-deljo, M.G., 2014. The effect of humic acid on morphophysiological properties and nutrient uptake of marigold in hydroponic system. *Journal of Greenhouse Culture Science and Technology*; 5(18): 133-142. (in Persian)
- Arnon, A. 1967. Method of extraction of chlorophyll in the plants, *Agronomy Journal*, 23: 112-121.
- Chen , Y. and Aviad, T. 1990. Effect of humic substances on palnt growth . In: *Humic substances in soil and crop sciences soil Sci society America*; 161-187.
- Delphine S., Tognetti R., Desiderio E. and Alvino A .2005. Effect of foliar application of N and humic acids on growth and yield of durum wheat. *Agronomy for Sustainable Development*; 25: 183-191.
- Fatemi, H. and M. Bahamni, 2011. The effect of humic acid on essential oil and growing properties of basil, *The first conference of new agriculture, Tehran*; (in Persian)
- Gazimonas, M., banchshafiee, S., Haj Sayed hadi, M.R. and Darzi., M.T. 2013. Biological effects of vermicompost and nitrogen fertilizer on the yield and quality of German chamomile. *Journal of Medicinal and Aromatic Plants*; 29: 269-280. (in Persian)
- Khan, M.M. and Azam, Z.M. 1999. Change in the essential oil constituents of *Foeniculum vulgare* in relation of basal and foliar application of nitrogen and phosphorus *Journal of Plant Nutrition*; 11: 2205-2515.
- Khayyat, M., E. Tafazoli, S. Eshghi, and S. Rajaei. 2007. Effect of nitrogen, boron, potassium and zinc spray on yield and fruit quality of date palm. *Am-Eur. J. Agric. Environ. Sci.* 2(3): 289-296.
- Mafakheri, S., Omidbaigi, R., Sfidkan, F. and Rajali, F. 2011. Effect of vermicompost, biophosphat and azotobacter on the quantity and quality of essential oil in *Dracocephalum. Maldivica L.* *Journal of Medicinal and Aromatic Plants*; 27(4): 596-605. (in Persian)
- Rajpar, I. Bhatti, M.B., hassan, Z. Shah, A.N. and Tunio, S.D. 2011. Humic acid improves growth, yield and oil content of *Brassica campestris L.* *Pak. J. Agri., Agril. Engg., Vet. Sci.*, 2011, 27 (2): 125-133. (in Persian)
- Roy, D.K. and Singh, B.P. 2006. Effect of level and time of nitrogen application with and without vermicompost on yield, yield attributes and quality of malt barley (*Hordeum vulgare*). *Indian J. Agron.* 51: 40-42.
- Sadelji, S., Hani, A. and khorandi, N. 2013. Evaluation of vermicompost and plant growth bacteria on yield and Phytochemical properties of *Carum copticum*. *The second national conference of new issues in agriculture. Islamic Azad University of Saveh.* 2063-2067. (in Persian)
- Tomati, V., Grappelli, A. and Galli E. 1998. The hormone – like effect of earth worm casts on plant growth. *Biologi and Fertility of Soils*; 5: 288-294.

The Effect Of Humic Acid And Vermicompost On The Essential Oil And Photosynthetic Pigment Of Polargonium

Fatemeh Nasehi¹, Leila Hakimi^{2*}

¹ M. Sc Student in Horticulture, Saveh Branch, Islamic Azad University, Saveh, Iran.

² Assisatane proessor, Department of Horticulture, Islamic Azad University, Saveh Branch, Iran.

* Corresponding Author: hakimi_1@yahoo.com

Abstract

The present study was conducted to asses the effect of vermicompost and humic acid on essential oil and photosynthetic pigment of plargonium (*Pelargonium graveolens* L.) as factorial in a completey randomized design with three replications. The factors consisted of vermicompost (control, 20 and 30 % volume) and humic acid (control, 500, 1000 and 2000 mgL⁻¹). The results indicated that application of vermicompost significantly influenced most traits in respect to control. The highest essential oil percent was observed in 20% vermicompos. However, the highest photosenthetic pigments (chlorophyll content and carotenoied) was recorded in 30 % vermicompost. 500 mgL⁻¹ humic acid had the maximum impact on all traits. According to our results, the combination of 30 % vermicompost and 500 mgL⁻¹ was recomendaded for improving essential oil and photosenthetic pigments of Polargonium.

Keywords: Vermicompost, Humic acid, Pelargonium, Essentia Oil Yield.

IrHC 2017
T e h r a n - I r a n